

YC | Stanley Brown: 'Persvrijheid is het uiten van de mening van de eigenaren van de media'

Posted on [17 mei 2015](#) by [Redactie Curacao](#)

“Goeden avond dames en heren. Voor de uitvinding van de drukpers, 1452, speelde persvrijheid geen rol. Immers er bestonden daarvoor geen massacommunicatie middelen. De krant ontstond pas rond 1600, radio rond 1914 en T.V. rond 1930.

Willem van Oranje(1533-1584) was dan ook de eerste revolutionair, die de belangrijkheid van de drukpers inzag en via pamfletten zijn beleid door het hele land propageerde.

Het was echter de Franse Revolutie (1795),die door heel Europa, ideologische omwentelingen introduceerde, dat in Nederland leidde tot het invoeren van de verklaring van “De rechten van de mens”.

Daarin luidde art.4; “ Dat het een ieder geoorloofd is zijn gedachten en gevoelens aan anderen openbaar te maken door drukpers of op enige andere wijze.”

Door de uitvindingen van meer massacommunicatiemiddelen zoals kranten en de dreiging die er van democratie en emancipatie uitging voor de elitaire bovenlaag werd om hun belangen te blijven beschermen, de huidige beknotte versie van de persvrijheid in art 7 van de grondwet en art.8 in onze staatsregeling ingevoerd. Niemand heeft voorafgaand verlof nodig, om door de drukpers gedachten of gevoelens te openbaren, behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens de wet.. In de staart zit natuurlijk het venijn.

Behoudens ieders verantwoordelijkheid voor de wet. Niemand weet wat dat precies inhoudt. Wanneer is bijvoorbeeld een bedreiging, belediging, discriminatie wettelijk strafbaar?

De culturele geschiedenis van de persvrijheid op Curaçao kent vele dieptepunten. Één daarvan is de door de D.P. ingevoerde 30% heffing op suikerwaren, met vrijstelling op suiker, om zo doende de benodigde aandelen in de Beurs-en Nieuwsberichten van Pinedo te verkrijgen die een snoep fabriek had.

Daardoor konden de journalisten de Wit (1958) ontslagen worden en moesten ze door gebrek aan een werkvergunning het eiland verlaten. Door politieke druk werd ik ook met mijn blad VITO uit drie offset drukkerijen gegooid en moest naar een kleine boekdruk drukkerij verhuizen.

Een ander dieptepunt zijn mijn diverse aanhoudingen en tien dagen voorarrest voor het verspreiden van pamfletten op de Helfrich plein(1967) en mijn uiteindelijke veroordeling tot 4 maanden isolatie cel voor in Vito gepubliceerde artikelen (1969) waar tot voor dertig mei geen aangifte over was gedaan. Het constant bedreigen van de pers met rechtszaken is een contemporaine dieptepunt.

Gelukkig is volgens het Statuut de waarborg van de persvrijheid een Koninkrijks-aangelegenheid anders was het nog erger geweest.

Ik ben gedurende mijn levensloop door talrijke media geïnterviewd en het belangrijkste wat mij opviel was de on-geschooldheid van de lokale journalist en het tweede hun omkoopbaarheid. Wij kennen dan ook geen universitaire journalisten opleiding en onze journalisten worden slecht

betaald.

Volgens mij is persvrijheid in het huidige economisch bestel met zijn marktgericht denken een achterhaald begrip.

Natuurlijk zijn de hoofdredacteuren, c.q. redactie formeel nog onafhankelijk. De pers is echter allang geen bevrijding middel meer en niet voor 100% onafhankelijk.. Het systeem heeft via o.a. de advertenties de pers geïncorporeerd.

Ondanks de bescherming door de wet, wordt de pers steeds meer beïnvloed door politieke, religieuze en vooral economische belangen die media en journalisten kopen. Frente Obrero had in 1982 tegen 250 gulden per maand twee journalisten op onze loonlijst.

Regelmatig worden journalisten beloond met commissariaten bij regerings- N.V., met nieuwe auto's, zachte leningen en uitbundige feesten waarbij allerlei gadgets tot en met laptops worden uitgedeeld.

Persvrijheid is verworden tot het uiten van de mening van de eigenaren van de media, voor zover toegestaan door de adverteerders en de regering cq politieke partijen.

Ik heb bij verschillende media op Curaçao meegemaakt dat ik alles mocht zeggen behalve kritiek op de grote adverteerders zoals de Shell en Banko Maduro. Ik had een veel gelezen gratis colum in het Antilliaans Dagblad toen een Nederlander hier de eigenaar van was. Dezelfde dag dat een Curacaoenaar met een lening van Banko Maduro hier eigenaar van werd ben ik ontslagen. Het schijnt dat dit 1 van de voorwaarden van de lening was.

Het is dan ook steeds meer de elitaire bovenlaag, die in de pers, hun moraal,ethiek en cultuur promoveert en als een niet bestaande universele norm presenteert. Deze elite wil een apathische, passieve en gehoorzame massa, die alleen belangstelling heeft voor brood en spelen,vlag en volkslied .

Het is hun zelfs gelukt om bij de bezitloze die bijna niets te vrezen heeft van criminaliteit deze tot prioriteit te maken van ons regeringsbeleid in plaats van armoedebestrijding, gezondheidszorg en onderwijs..

Het wordt tijd, dat wij als lezers, luisteraars, kijkers moeten gaan bepalen wat in de media verschijnt en niet de eigenaar en de adverteerder. Wij moeten beginnen met legale en democratische middelen binnen het systeem zelf veranderingen af te dwingen. De collectieve vrije wil, samen gebundeld via bewustwordingsprocessen, is door niets tegen te houden. Wij moeten beslissen wat er in de media komt door eventueel massaal bepaalde media en/of de producten of service van bepaalde grote adverteerders te boycotten.

Wij moeten wetenschappelijke, objectieve, actuele informatie en ontspanning in onze media eisen. Het moet afgelopen zijn dat stelselmatig, protesterende en controversiële stemmen, geboycot en gecensureerd worden. Zoals met mij is gebeurd nadat ik een journalist bekritiseerde die een commissariaat van een regerings- N.V. had aangenomen.

De media moet een openbare lijst publiceren van hun adverteerders en de door hun betaalde ruimte en/of zendtijd. De ideologische visie van een media moet bekend zijn. Er moet een opleiding voor journalisten komen en zij moeten beter betaald worden. Er moet een orde van journalisten komen die het functioneren van een journalist kan beoordelen.

Een journalist moet verboden zijn om een bijbaantje of een commissariaat te hebben. Just for the record mijn eindconclusie is dat internet en de sociale websites als facebook in de toekomst door hun proactieve mogelijkheden en grotere democratie de plaats van onze huidige media zal innemen. So why worry over een gepasseerd station.”